

САЛЬВАДОР ДАЛІ І ГАЛА:

СВЯТО ДОВЖИНОЮ В ЖИТТЯ...

Учениці 11 класу
Тернопільської СШ №17
Черевичник Юлії

Рідко який жінці вдається стати для чоловіка одночасно матір'ю, коханкою і другом. А їй блискуче вдалося виконати це двічі!

Олена Дьяконова знала, що робила, коли взяла собі ім'я Гала, що в перекладі з французької означає «свято». Свято, захопивше у вир шаленої пристрасті не одного генія ...

Сальвадор Далі в дитинстві

Ось юному Сальвадору шість років. Він схожий на Маленького принца з казки Екзюпері. Великі сумні очі, попелясті локони, дивна блукаюча посмішка. Всі знайомі його батьків кажуть: «О, це абсолютно незвичайна дитина: не бешкетує, як його однолітки, може подовгу блукати на самоті і думати про щось своє. Дуже сором'язливий. А недавно, уявіть собі, закохався і запевняє, що це на все життя!»

А було так. Хтось із дорослих подарував хлопчику авторучку: у скляній кульці її оправи можна було побачити гарну даму з розвіяним волоссям. Подібно Сніговій Королеві вона мчала в снях по сліпуче білому снігу, і зоряний пил осідав на її чарівній шубці ... Ручка стала головним скарбом хлопчика. «Виросте - забуде», - відмахнулися дорослі. Але він не забув.

Сальвадор Далі в дитинстві

Кадакес. Наші дні

Вересень 1929. Невелике каталонське селище Кадакес, що в кількох кілометрах від Порт-Аїгата. Тут живе початківець художник Сальвадор Далі, відомий своїми дивними картинами і пристрасстю до філософії Ніцше. Йому 25 років, але він панічно боїться жінок.

Сусіди подейкують, що молодик «з великими дивацтвами», болісно соромливий, то засміється недоречно, то заплаче, боячись поодинці перейти вулицю. Він дуже худий, носить довгі, закручені вгору вуса, змазує волосся бріоліном на манер танцюристів аргентинського танго, одягається в шовкові сорочки диких забарвлень, доповнюючи наряд потворними сандалетами та браслетами з фальшивих перлів ...

Тієї осені Далі запросив до себе погостювати художника Маґріта з дружиною Жоржет і подружжя Елюар . Він вже тішився, як шокує гостей , вийшовши до них , пахнучи «ароматом козла» , для чого ще з ранку заготовив «духи» з клею, звареного з риб'ячих голів, козлиного посліду і декількох крапель лавандового масла. Але несподівано з вікна він побачив молоду жінку, яка з цікавістю розглядала його житло. Вона була в білій сукні, а її чорні, як смола волосся розвівалися за вітром. Він тут же згадав авторучку з дитинства і був вражений подібністю двох жінок. Невже це Вона ? ..

Він швидко змив з себе козячий «аромат», надів яскраво-помаранчеву сорочку і, заклавши за вухо квітку герані, вибіг назустріч гостям.

«Знайомтеся, Далі, - вимовив Поль Елюар, показуючи на жінку в білому. - Це моя дружина Гала, вона з Росії, і я багато розповідав їй про ваші цікаві роботи». «З Росії. Там багато снігу ... Дама в санях», - гарячково промайнуло в голові художника. Замість того щоб потиснути жінці руку, він лише нерозумно захихикав, пританцьовуючи навколо неї ...

З тієї хвилини Далі втратив спокій - він закохався до нестями. Він не міг більше працювати, його нездоланно тягло до цієї жінки. Вона ж заохочувала його невмілі залицяння, незважаючи на присутність чоловіка. Все частіше вони йшли далеко в гори гуляти вдвох. Сальвадор називав її богинею.

Ця жінка вміла створити навколо себе ореол загаковості з нічого ! Гала володіла справді фантастичним даром : у неї було чуття на талант. І невідомо , дізнався би світ великого поета Поля Елюара , якби не його одруження. Молода дружина придумала йому звучний псевдонім , надихнула на цикл віршів і , поселившись в Парижі , швидко знайшла корисні зв'язки в світі мистецтва.

На час першої зустрічі з Сальвадором Далі, Галі було 36 років, а шлюб з Елюаром давно став чистою формальністю ...

У 1934 році Гала розлучиться з Полем Елюара, але з жалю до нього офіційно оформить свої стосунки з Далі тільки після смерті поета.

А поки вони з Сальвадором поселяються в Парижі, і Гала приступає до головної справи свого життя - створення «бренду Далі». Вона відразу інтуїтивно відчула масштаб його дарування і зрозуміла, що він незрівнянно обдарованіший Елюара. Що стосується художника, то можна було сказати що це Гала «підірвала його» - вона дала потужний заряд натхнення.

Відтепер Далі пише фантастичні картини одну за одною , підписуючи їх подвійним ім'ям «Гала - Сальвадор Далі » , начебто мова йде про одну особу . Вона вселила йому , що він геній . *«Скоро ви будете таким, яким я хочу вас бачити , мій хлопчик»* , - говорила Гала. І він , як дитина , вірив кожному її слову.

Гала відгородила Дали від усього , що заважало йому працювати , зваливши на свої плечі і побут, і продюсерські функції . Вона пропонувала роботи чоловіка галереям , вмовляла своїх багатих приятелів (а серед них були такі знаменитості , як Стравінський , Дягілєв , Хічкок , Дісней , Арагон) вкладати гроші у творчість Далі.

Результат не змусив себе довго чекати. До Сальвадора ще не прийшла всесвітня слава, а він вже отримав чек на 29 тисяч франків за ще не написану картину. А до його дружини - титул головної Музи.

Безпомічний в життєвому відношенні, надзвичайно чуттєвий художник був полонений жорсткою, розважливою і відчайдушно прагнучою до верху хижачкою, яку сюрреалісти охрестили “Гала-Чума”. Але закоханим немає до цього ніякого діла!

Далі невтомно малює свою Галу то в образі Богоматері, то Олени Прекрасної, а то й ... жінки з відбивними на спині. Коли попит на його живопис почав падати, Гала тут же підкинула йому ідею створювати дизайнерські дрібнички, і «даліманія» повторилася з новою силою: багатії з усього світу взялися розкуповувати дивні годинники, слонів на довгих ногах і червоні дивани у формі губ.

Тепер уже не було потреби переконувати Далі в його геніальності, тому що він як ніколи вірив у себе. Вірив настільки, що навіть посварився зі своїм другом Бретоном та іншими сюрреалістами, безапеляційно заявивши одного разу:

«Сюрреалізм-це Я!»»

Незважаючи на те , що все життя Далі називав свою дружину не інакше як « божественною » , вона все-таки була земною жінкою . А ще нікому з простих смертних не вдавалося уникнути старості. Після 70 -ти Гала почала нестримно старіти. Прийшла черга пластичних операцій , новомодних вітамінів , нескінченних дієт і молодих коханців у великій кількості.

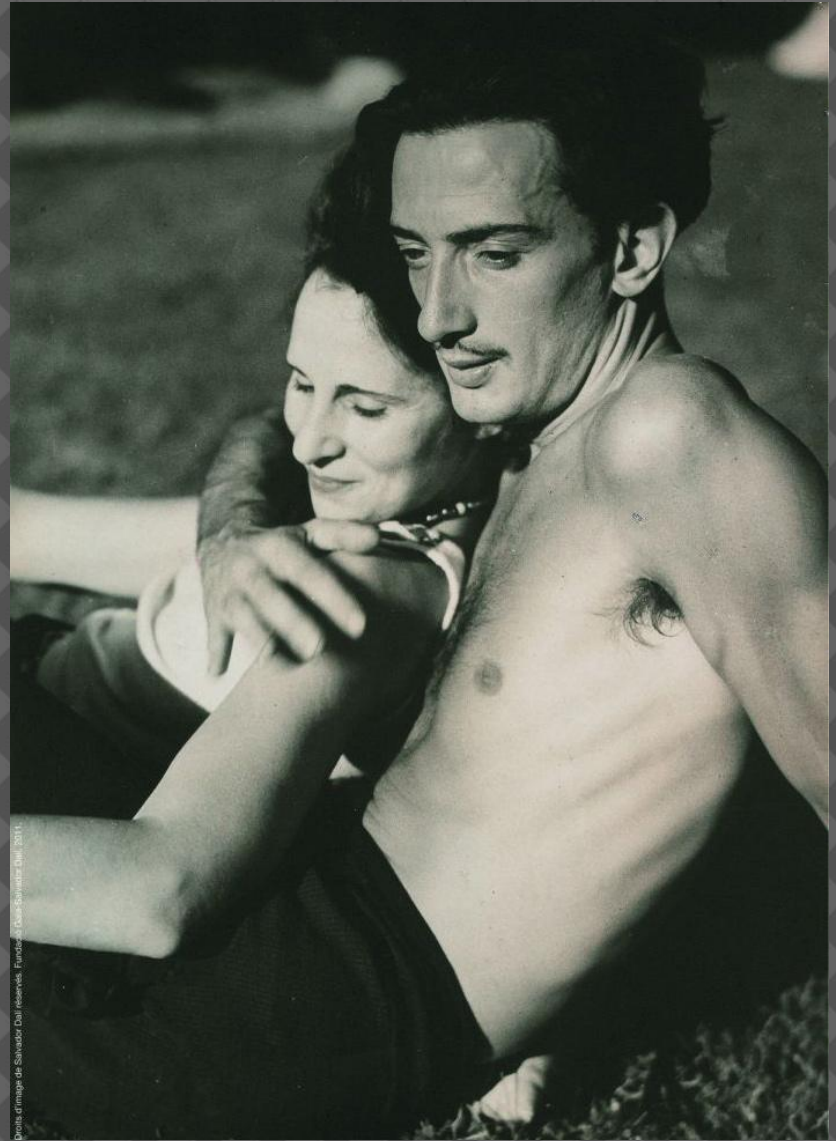
Відповідаючи на недвозначні запитання журналістів , Далі дотримувався тієї ж «легенди »: «Я дозволяю Галі мати стільки коханців , скільки їй хочеться.» . Але що він відчував насправді? Цього не знав ніхто.

Нарешті, Гала попросила Далі купити для неї середньовічний замок в Пуболі , де влаштовувала справжні оргії , а чоловіка брала лише зрідка , посилаючи заздалегідь запрошення в надушених конверті ...

Все закінчилося в 1982 році, коли Гала зламала шийку стегна при падінні. Незабаром вона померла. В останні дні в клініці стара жінка, яка страждала від сильного болю, покинута всіма молодими коханцями, була на межі божевілля і весь час намагалася сховати гроші під матрац...

На похоронах Сальвадор Далі надів на покійну дружину її найкрасивіше пурпурове шовкове плаття, великі сонцезахисні окуляри і, посадивши як живу на заднє сидіння «кадиллака», повіз до місця останнього притулку - в їх сімейний склеп в Пуболі. Забальзоване тіло Гала поклали в труну з прозорою кришкою і тихо поховали. Далі не прийшов на поховання, а лише кілька годин по тому заглянув в склеп, щоб вимовити всього одну фразу: «Бачиш, я не плачу» ...

Очевидці говорили , що після смерті Гали не стало і колишнього Далі. Він більше не писав , міг подовгу не їсти , годинами голосно кричав , плював в медсестер і дряпав їм нігтями обличчя . Божевілля остаточно опанувало його розумом .

Він пережив Галу майже на сім років , але це була вже не життя , а повільне згасання . Гала-концерт закінчився, вогонь натхнення погас, і художник поринув у сірі будні, які найбільше не любив в житті. Він міг годинами сидіти в їдальні замку , в якій всі віконниці на вікнах у будь-який час дня були щільно закриті ...

В центрі сцени музею-театра Далі розташована могила Сальвадора. Він хотів бути похований поруч з Галой, але поміняв своє рішення і подав прохання, бути похованим у своєму театрі-музеї, на що той погодився.

Це крипта під сценою в якій і лежить, похоронений в 89м році, Сальвадор Далі

